

نگاهی به مواضع سیاسی آیت‌الله محمد یزدی

مواجهه مطهری با آیت‌الله

گروه سیاست: آیت‌الله محمد یزدی چند روز پیش در دیدار با دادستان‌های کشور در دفتر جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، گفت: «نباید اجازه دهیم افراد سودجو به مجلس شورای اسلامی راه یابند، زیرا برخی نمایندگان به...

صفحه ۲

سه‌شنبه ۲۲ مرداد ۱۳۹۸ • ۱۱ ذی‌الحجه ۱۴۴۰ • ۱۳ آگوست ۲۰۱۹

تنترها

یکی از مطلعان پرونده اخلاکران ارزی در گفت‌وگو با «شرق» مطرح کرد

جزئیات جدید از پرونده عراقچی

صفحه ۴

مصباحی مقدم خبرداد

همه اصولگرایان به شورای ائتلاف پیوستند به جز پایداری‌ها

صفحه ۲

واکنش قاضی‌عسکر به ادعای رکن آبادی

صفحه ۳

چرا گوشت‌های قربانی حجاج به ایران برگردانده نمی‌شود؟

صفحه ۱۲

روز بخیر آقای «تاج»!

صفحه ۱۴

۲۰ هزار خیریه بدون ناظر واحد

صفحه ۵

حرف اول

توسعه پایدار شهری ضامن توسعه کشور

مسعود سریع‌القلم

زیبایی سرمایه‌گذاری ارزشی در سادگی منطق آن است. این روش سرمایه‌گذاری بر پایه دو اصل بنا شده است: ارزش‌داری (ارزش ذاتی) و جلوگیری از زیان (حاشیه

ایمنی). رویکرد صحیح در بازار سرمایه به این معنی است: هنگامی که مفهوم ارزش ذاتی را به عنوان روشی برای تعیین ارزش شرکت پذیرفتید، از آن برای پیشی‌گرفتن از بازار بهره ببریم؛ یعنی سهامی را بخریم که به زیر ارزش ذاتی فروخته می‌شود. اما آیا این تعبیر بازار سرمایه را برای توسعه شهرها نیز می‌توان به کار برد؟ جواب من بله است. اگر شهر را دارای ارزش ذاتی در درون خود بدانیم پس تعیین ارزش سرمایه‌گذاری روی شهر و توسعه پایدار اقتصادی شهر نیز می‌تواند مانند سرمایه‌گذاری تلقی شود که باید با قانون بازار سرمایه آن را بررسی و تحلیل کرد. پایداری توسعه شهرها چند سالی است که در شهرهای مختلف به‌ویژه شهرهای توسعه‌یافته آغاز شده است و هدف عمده آن نیز توسعه شهرها بر مبنای ارزش ذاتی آن است. این در حالی است که با افزایش مشکلات دنیای مدرن، راهکارهای توسعه پایدار در اولویت سیاست‌های کشورهای توسعه‌یافته قرار گرفت و کشورهای در حال توسعه هم‌اکنون در پی اجرای این راهکارها برای حل مسائل مختلف فرهنگی، اجتماعی، زیست‌محیطی و البته با درنظرگرفتن پیامدهای اقتصادی آن هستند. نباید از یاد برد که فضاهای شهری در طول تاریخ نقش مهمی در زندگی ساکنان آن داشته و به عنوان مرکز ارتباط و تحول در شهرها عمل کرده‌اند. امروزه این حقیقت آشکار شده است که بدون داشتن شهرهای پایدار، رسیدن به توسعه پایدار و اقتصاد پایدار عملاً ممکن نیست، بنابراین توسعه پایدار به میزان وسیعی با شهر ارتباط برقرار می‌کند. این نقطه هم‌پوشانی همان جایی است که به ما نشان می‌دهد چطور شهرها دارای ارزش ذاتی برای سرمایه‌گذاری هستند. همان‌گونه که در بازار سرمایه و برای سرمایه‌گذاری به دنبال این هستیم که ارزش ذاتی را به عنوان روشی برای تعیین ارزش شرکت، سهام، دارایی یا... درنظر بگیریم، پس شهرها با توجه به همین رویکرد بازار سرمایه ارزش ذاتی دارند و سرمایه‌گذاری در توسعه پایدار شهری، چه از سوی دولت‌ها و چه از سوی شهروندان، سودی دوجانبه را دربر می‌گیرد.

ادامه در صفحه ۲

اولین مجمع اقتصادی خزر برگزار شد

ایران پیگیر فرصت‌های خزر

گروه سیاست: به نظر می‌رسد فرصت پیگیری منافع که درباره خزر پیش‌بینی شده بود، فرارسیده است. یکشنبه و دوشنبه، هم‌زمان با روز جهانی دریای خزر، نخستین مجمع اقتصادی خزر با حضور مقامات بلندپایه همسایگان خزر، به میزبانی...

صفحه ۳

سال شانزدهم • شماره ۳۴۹۰ • ۱۶ صفحه • ۴۰۰۰ تومان

سرمقاله

مصونیت نمایندگان در اظهار نظر و رأی

سیدمحمود علیزاده طباطبایی

مصلوبیت کفبری اشخاص به استناد ماده ۱۴۰ قانون مجازات اسلامی زمانی محقق است که فرد حین ارتکاب جرم عاقل، بالغ و مختار باشد و ماده ۱۵۸ قانون مجازات اسلامی ارتکاب رفتار مجرمانه را تحت شرایطی قابل مجازات نمی‌داند که از جمله مواردی است که ارتکاب رفتار مجرمانه به حکم یا اجازه قانون باشد. از جمله مواردی که رفتار مجرمانه می‌تواند از مجازات معاف باشد، رفتار مجرمانه افرادی است که به لحاظ وظایف خاص اجتماعی و سیاسی یا قضائی باید تحت شرایط خاصی تحت تعقیب قرار گیرند که از آن شرایط به مصونیت تعبیر می‌شود. قضات از مصونیت خاصی برخوردارند که به آن مصونیت قضائی می‌گویند و تا زمانی که از شغل قضا تعلیق نشده‌اند، در ارتکاب جرائم قابل تعقیب نیستند. نمایندگان سیاسی کشورهای خارجی مقیم جمهوری اسلامی ایران را نمی‌توان در صورت ارتکاب جرم در ایران تحت تعقیب کفبری قرار داد که آن را مصونیت سیاسی می‌گویند. اصل هشتادوچهارم قانون اساسی مقرر می‌دارد «هر نماینده در برابر تمام ملت مسئول است و حق دارد در همه مسائل داخلی و خارجی کشور اظهار نظر نمایند» و اصل هشتادوششم قانون اساسی نمایندگان مجلس را در مقام ایفای وظایف نمایندگی و اظهار نظر و رأی خود کاملاً آزاد دانسته و تعقیب و توقیف آنان را به سبب نظراتی که در مجلس اظهار کرده‌اند یا آرائی که در مقام ایفای وظایف نمایندگی خود داده‌اند، ممنوع کرده است و به استناد اصل شصت‌وهفتم قانون اساسی نمایندگان مجلس سوگند یاد کرده‌اند که در انجام وظایف نمایندگی‌شان و تقوا را رعایت کرده و همواره به استقلال و اعتدالی کشور و حفظ حقوق ملت و خدمات به مردم پایبند باشند و از قانون اساسی دفاع کنند و در گفته‌ها و نوشته‌ها و اظهار نظرها، استقلال کشور و آزادی مردم و تأمین مصالح عمومی را مدنظر داشته باشند. مصونیت از تعقیب و توقیف نمایندگان مجلس را در اصطلاح حقوقی مصونیت پارلمانی می‌گویند. هدف مقنن از شناسایی این‌گونه مصونیت‌ها ایجاد امنیت قضائی برای حسن اجرای وظایف قانونی است زیرا اگر بتوان این افراد را مانند افراد عادی تحت تعقیب و توقیف قرار داد، انجام وظیفه قانونی برای آنان دشوار خواهد بود. اصل دوازدهم قانون اساسی مشروط می‌باشد «به هیچ عنوان و به هیچ دستاویزی کسی بدون تصویب مجلس شورای ملی حق ندارد مؤسسه‌ای را در مورد آن، نظرات یکی از اعضا علناً مرتکب جنحه یا جنایت شود و در حین ارتکاب جرم دستگیر گردد باز باید اجرای سیاست درباره او یا استحضار مجلس باشد» که بعدها این مصونیت شامل نمایندگان مجلس سنا نیز شد و ماده ۱۸۹ نظام‌نامه داخلی مجلس شورای ملی هم مصونیت نمایندگان را در مقام ایفای و نظقی‌هایی که ممکن بود مجرمانه تلقی شود، از سوی دولت آمریکا رخ داد؛ بنابراین، با قطع شدن کامل رابطه ارزش پول و طلا در قالب تضمین دولت، ارزش پول وابسته به سیاست‌های پولی و حجم پول در جریان شد؛ بنابراین دست دولت‌ها برای خلق پول و تورم بازر شد. سواستفاده از همین آزادی عمل در بحران مالی ۲۰۰۸ به‌عنوان انگیزه خالق بیت کوین از سوی او معرفی شد. برخورد دولت‌های مختلف با رمزارها متفاوت است. چین صرفاً خرید پول‌های مجازی را به هدف استفاده در بازی‌های رایانه‌ای و امثال آن و درآمدهای حاصل از فروش آن از سوی شرکت درآندنده بازی رایانه‌ای را به رسمیت می‌شناسد. آلمان، تراکنش بیت کوین را مالیات‌پذیر دانسته و نحوه محاسبه مالیات بیت کوین‌ها را سالانه اعلام می‌کند؛ اما تأکید دارد که بیت کوین «نه پول و نه دارایی» است و نه واحد پرداخت قانونی». در آمریکا، فین‌سن (FinCen) پول‌های دیجیتال را صرفاً یک ابزار مبادله می‌داند؛ سرویس درآمد مالیاتی آمریکا (IRS) پول مجازی را ابزار ذخیره ارزش دانسته و برای مقاصد مالیاتی، آن را دارایی می‌داند. کمیسیون بازرگانی آتی کالای ایالات متحده (CFTC) نیز پول‌های مجازی را به‌عنوان کالا در نظر می‌گیرد؛ بنابراین رویکرد نهادهای قانونی آمریکا، به نحوی است که تقریباً به طور کامل آن را قبول کرده‌اند. شاید آمریکا تنها کشوری باشد که اجازه استفاده از پول‌های مجازی را به‌عنوان وسیله مبادله داده باشد و این به دو عامل برمی‌گردد: یکی قدرت دلار که وسیله مبادله نمایی از مبادلات بین‌المللی است و قوی‌تر از آن است که چنین طرح‌هایی مزایای خلق دلار را در آینده‌ای دربار جایگزین‌کردن پول‌های کاغذی (اسکناس) به

سه جانبه یارکشی

ظریف با امیر قطر دیدار کرد
امارات، پیشنهاد ملک سلمان را برای مذاکره پذیرفت
جان بولتون برای دیدار با بوریس جانسون به لندن رفت

صفحه‌های ۱۵ و ۷

یادداشت

بیت‌کوین و اقتصاد ایران

افروز بهرامی
مدیرعامل مستدوق ضمانت صادرات ایران

این روزها بحث رمزارزها و شیوه تعامل حاکمیت با آن یک بار دیگر داغ شده است. به‌تازگی دولت با ابلاغ مصوبه‌ای، موضع رسمی خود درباره رمزارزها را اعلام کرد؛ به‌نحوی که طبق مصوبه یادشده، رمراز در ایران عمدتاً ماهیت کالا و دارایی دارد تا پول و بنابراین تولید آن با رعایت الزاماتی آزاد بوده و صدور آن حتی مشمول نرخ تشویقی مالیات صفر درصد نیز خواهد بود؛ اما برای درک بهتری از مفهوم رمزارز، تحلیل مفهوم پول و تاریخچه مختصر آن ضروری است. اساساً تاریخچه رمزارزها به دوره پس از بحران جهانی ۲۰۰۸ برمی‌گردد که برخی از کشورها سعی کردند با چاپ بی‌رویه پول، از طریق ایجاد تورم و تحمیل هزینه‌ای به مردم، خود را از بحران مالی یادشده نجات دهند. این امر از نظر بسیاری، ناعادلانه بود و به سواستفاده دولت از حق انحصاری چاپ پول تعبیر می‌شد؛ بنابراین اولین بار ناکاموتو با انتشار مقاله‌ای، به خلق رمزارز به صورت یک مکانیسم بلاک‌چین پرداخت که این مکانیسم نیازمند دولت و بانک مرکزی و هیچ نهاد واسطه‌ای برای انتقال پول بین افراد نباشد و مانع انحصار دولت‌ها در خلق پول شود. در سال ۲۰۰۹ همان شخص سیستم بلاک‌چین را برای خلق بیت‌کوین به راه انداخت؛ اما این تنها دلیل استفاده از رمزارزها یا پول‌های مجازی نیست و دلایل دیگری از جمله امکان ایجاد رقابت با پول‌های سنتی مانند دلار، یورو و... از سوی افرادی که از سیستم‌های مالی سنتی ناراضی هستند و آنها را تهدیدی برای جوامع بشری می‌دانند؛ نیز یکی دیگر از دلایل استفاده از آنهاست. پول دارای سه کارکرد اصلی وسیله مبادله، وسیله سنجش ارزش اقتصادی اموال و وسیله ذخیره ارزش است؛ بنابراین در طول تاریخ هر کالایی اعم از کدند، طلا، نقره و... که از دو ویژگی آخر برخوردار بوده و توانسته باشد وسیله مبادله قرار گیرد، نقش پول را ایفا می‌کرده است. تا اینجا عموماً ارزش پول وابسته به ارزش ذاتی خود بوده و چون تولید آن مستلزم کار و تلاش بود؛ بنابراین امکان سواستفاده از آن کمتر به نظر می‌رسید. اجماع ملل به استفاده از طلا به‌عنوان پول و عملاً محدودیت‌های جدی در تولید طلا سبب شد که حجم پول نسبتاً ثابت بوده و بر مبنای پول طلایی، مفهومی به نام تورم وجود خارجی نداشته باشد. در ادامه، دولت‌ها برای غلبه بر محدودیت انتشار پول، با ابلاغ قوانینی درباره جایگزین‌کردن پول‌های کاغذی (اسکناس) به

بازتاب

شب تیره سرمایه‌داری و اسطوره بورژوازی ملی

عادل مشاکنی

ادعا می‌کند من درباره «محتوا و نتیجه» در سگفتاری که هنوز برگزار نشده سخن گفته‌ام! خواننده با رجوع به آن یادداشت درخواهد یافت که اینجانب هیچ سخنی درباره «محتوا و نتیجه» در سگفتار آقای اطهاری نگفته‌ام بلکه فقط به «عنوان» آن درسگفتار اشاره کرده‌ام و گفته‌ام که راه‌حل معمای توسعه در این «عنوان» (فقط «عنوان») «نهفته» است. عنوان فرعی در سگفتار آقای اطهاری این است: «آیا بدون تحقق سوسیالیسم می‌توان توسعه یافت؟» هر پرسشی که با «آیا» شروع می‌شود، اگر پرسشی واقعی باشد، دو پاسخ «آری» و «نه» را در خود «نهفته» دارد که باید براساس دلایل یا شواهد تجربی بسط یابند. بنابراین، من صرف‌نظر از پاسخی که آقای اطهاری به این پرسش خواهد داد، به یکی از پاسخ‌های ممکن آن اشاره (فقط اشاره) کردم. تصور من این بود که آقای اطهاری یک پرسش واقعی طرح کرده است و به این ترتیب بار دیگر باب بحث مهمی را گشوده است. به همین دلیل فکر کردم بد نیست بعد از نقد قوچانی، برای اندیشیدن به بدیل، به این پرسش اطهاری اشاره و خواننده را به تأمل دراین‌باره و توجه به بحث‌های ایشان دعوت کنم، ولی گویا اشتباه کرده‌ام. شاید آقای اطهاری به این علت ناراحت شده است که عنوانی را که قرار بوده یک پرسشش بلاغی باشد تا حد یک پرسش واقعی ارتقا داده‌ام و به یکی از پاسخ‌های ممکن اشاره کرده‌ام. نمی‌دانم، شاید. ولی به هر حال باید از آقای اطهاری از این بابت عذرخواهی کنم!

اما «سوسیالیسم دموکراتیک»، کاربرد این عبارت فقط برای اشاره به «ایدئ» یا «پروژه»‌ای بود که باید مورد تأمل و بحث و تبادل نظر قرار گیرد. معلوم نیست آقای اطهاری بر چه اساس و از کجای آن یادداشت به این نتیجه رسیده است که من مدعی تحقق یک شبه سوسیالیسم‌ام و می‌خواهم «از روی ایستگاه‌های بین راه جستن نمایم!». به نظر می‌رسد آقای اطهاری علاقه خاصی به نادیده‌گرفتن گفته‌های موضوع نقد و پی‌گرفتن تداعی‌های آزاد خودش دارد، چراکه مثلاً اگر به قید «دموکراتیک» توجه می‌کرد درمی‌یافت که در اینجا منظور چیزی متفاوت از مدل‌های سوسیالیستی قرن بیستم است. مسلماً هنگام اندیشیدن به «سوسیالیسم دموکراتیک» به‌مثابه یک «ایدئ» یا «پروژه» باید میان هدف نهایی، استراتژی‌ها، تاکتیک‌ها و تکنیک‌ها فرق گذاشت و مسئله «ایستگاه‌های بین راه» را درنظر گرفت. بنابراین، نمی‌توان هرکسی را که از این پروژه نام می‌برد متهم به «چپ‌روی کودکانه»، «طرح ادعاهای مضحک» و «ساده‌لوحی کودکانه» کرد، مگر اینکه بخواهیم همسوی با پروپاگاندای راست، هر سخنی از «سوسیالیسم» را پروژه‌ای «مضحک» معرفی کنیم.

ادامه در صفحه ۶